

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie, thans de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 14 november 2008 in zaak nr. 07/35632 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 augustus 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van de vreemdeling tot wijziging van de beperking en verlenging van de geldigheidsduur van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 14 september 2007 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 14 november 2008, verzonden op 17 november 2008, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 december 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 4 juni 2009 heeft de staatssecretaris desgevraagd een nadere uiteenzetting gegeven.

Bij *onder meer uitspraak van 31 december 2009 in zaak nr. 200804879/1/V3* heeft de Afdeling het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: het Hof) verzocht bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen op de door haar gestelde vragen. Deze uitspraak is aangehecht.

Naar aanleiding van deze uitspraak heeft de Afdeling partijen bericht dat de behandeling van onderhavige zaak wordt aangehouden in afwachting van het antwoord van het Hof.

Bij arrest van 29 maart 2012 in gevoegde zaken C-7/10 en C-9/10 (hierna: het arrest Kahveci en Inan) heeft het Hof de gestelde vragen beantwoord. Dit arrest is aangehecht.

De minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister) heeft desgevraagd een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. Op 12 september 1963 is een overeenkomst, waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische

Gemeenschap (hierna: de Gemeenschap) en de Republiek Turkije, ondertekend. Deze is namens die Gemeenschap gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EEG van de Raad van de Gemeenschap (hierna: de Raad) van 23 december 1963 (PB 1964, 217) (hierna: de Associatieovereenkomst).

Ingevolge artikel 6 van de Associatieovereenkomst verenigen de Overeenkomstsluitende Partijen zich in een Associatieraad, die handelt binnen de grenzen van de hem door de Overeenkomst verleende bevoegdheden, teneinde de toepassing en de geleidelijke ontwikkeling van de associatieregeling te verzekeren.

Ingevolge artikel 12 komen de Overeenkomstsluitende Partijen overeen zich te laten leiden door de artikelen 48, 49 en 50 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, thans na wijziging, artikelen 45, 46 en 47 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, teneinde onderling geleidelijk het vrije verkeer van werknemers tot stand te brengen.

Op 23 november 1970 is een Aanvullend Protocol bij de Associatieovereenkomst (hierna: het Aanvullend Protocol) ondertekend. Het is namens de Gemeenschap gesloten, goedgekeurd en bevestigd bij verordening (EEG) nr. 2760/72 van de Raad van 19 december 1972 (PB L 293).

Ingevolge artikel 36 van het Aanvullend Protocol, voor zover thans van belang, wordt het vrije verkeer van werknemers tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Turkije geleidelijk tot stand gebracht overeenkomstig de in artikel 12 van de Associatieovereenkomst neergelegde beginselen. De hiertoe nodige regels worden door de Associatieraad bepaald.

De Associatieraad heeft krachtens artikel 12 van de Associatieovereenkomst en artikel 36 van het Aanvullend Protocol op 20 december 1976 besluit nr. 2/76 genomen, dat volgens artikel 1 daarvan bedoeld is als een eerste stap op weg naar de verwezenlijking van het vrije verkeer van werknemers tussen de lidstaten van de Gemeenschap en Turkije.

Op 19 september 1980 heeft de Associatieraad besluit nr. 1/80 betreffende de ontwikkeling van de Associatie (hierna: besluit nr. 1/80) genomen. Dit besluit dient er volgens de derde overweging van de considerans toe om op sociaal gebied de regeling voor werknemers en hun gezinsleden te verbeteren ten opzichte van de regeling die is ingevoerd bij voormeld besluit nr. 2/76.

Ingevolge artikel 7 van besluit nr. 1/80, voor zover thans van belang, hebben gezinsleden van een tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behorende Turkse werknemer, die toestemming hebben gekregen om zich bij hem te voegen, het recht om – onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de lidstaten van de Gemeenschap te verlenen voorrang – te reageren op een arbeidsaanbod, wanneer zij tenminste drie jaar aldaar legaal wonen.

Ingevolge artikel 8, aanhef en onder I, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) heeft een vreemdeling rechtmatig verblijf indien hij een verblijfsrecht ontleent aan besluit nr. 1/80.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd (hierna: het mvv-vereiste).

Ingevolge artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen indien de desbetreffende vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv.

Ingevolge artikel 3.71, tweede lid, aanhef en onder e, van het Vb 2000 is van het mvv-vereiste vrijgesteld een vreemdeling die in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van besluit nr. 1/80.

Ingevolge artikel 3.80, eerste lid, van het Vb 2000 is een aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd tijdig ingediend, indien deze is ontvangen uiterlijk op de dag waarop de geldigheidsduur verstrijkt, dan wel, indien deze later is ontvangen, indien de termijnoverschrijding de vreemdeling niet kan worden toegerekend.

Ingevolge artikel 3.80, tweede lid, van het Vb 2000 wordt de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd gelijkgesteld met een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 3.82 van het Vb 2000, voor zover thans van belang, is het mvv-vereiste niet van toepassing indien de niet-tijdig ingediende aanvraag tot het wijzigen of het verlengen van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd naar het oordeel van de minister is ontvangen binnen een redelijke termijn nadat het rechtmatig verblijf, bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000, is geëindigd.

2.3. De vreemdeling is met ingang van 16 april 1993 in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf bij echtgenoot". De geldigheidsduur daarvan is laatstelijk verlengd tot 6 maart 2003.

Bij het besluit van 18 augustus 2006 is de aanvraag van de vreemdeling tot wijziging van de beperking in "voortgezet verblijf" en verlenging van de geldigheidsduur aangemerkt als een aanvraag tot een eerste toelating en afgewezen omdat de vreemdeling niet heeft voldaan aan het mvv-vereiste.

Niet in geschil is dat de vreemdeling de aanvraag tot wijziging van de beperking en verlenging van de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd niet-tijdig heeft ingediend en dat dit haar kan worden toegerekend. Voorts is niet bestreden dat de echtgenoot naast de op 5 maart 1993 verkregen Nederlandse nationaliteit ook de Turkse nationaliteit bezit.

2.4. In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank, onder verwijzing naar de arresten van het Hof van 11 november 2004, C-467/02, Cetinkaya,

16 februari 2006, C-502/04, Torun, en 18 juli 2007, C-325/05, Derin (www.curia.europa.eu), overwogen dat de door artikel 7 van besluit nr. 1/80 verleende rechten slechts in twee gevallen worden beperkt, te weten:

- wanneer de aanwezigheid van de betrokkene op het grondgebied van de lidstaat van ontvangst wegens zijn persoonlijke gedrag een reële en ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, de openbare veiligheid of de volksgezondheid in de zin van artikel 14, eerste lid, van besluit nr. 1/80;
- wanneer de betrokkene het grondgebied van die Staat gedurende langere tijd zonder gegronde redenen heeft verlaten.

Uit de jurisprudentie van het Hof, zoals de arresten van 2 oktober 2003, C-148/02, Garcia Avello, en 21 februari 2006, C-152/03, Ritter-Coulais (www.curia.europa.eu), kan volgens de rechtbank worden afgeleid dat de idee van een dominante nationaliteit in het geval van een dubbele nationaliteit in het gemeenschapsrecht geen rol speelt.

Het standpunt van de staatssecretaris dat de echtgenoot reeds op het moment van toelating van de vreemdeling de Nederlandse nationaliteit had en dat de vreemdeling gelet hierop geen rechten kan ontlenen aan artikel 7 van besluit nr. 1/80 kan gelet op de hiervoor genoemde arresten van het Hof geen stand houden, aldus de rechtbank. De staatssecretaris dient volgens de rechtbank dan ook nader te onderzoeken of de vreemdeling aan besluit nr. 1/80 een verblijfsrecht ontleent, dan wel of zij op grond van artikel 3.71, tweede lid en onder e, van het Vb 2000 voor vrijstelling van het mvv-vereiste in aanmerking komt.

2.5. In de grieven, in onderlinge samenhang gelezen en samengevat weergegeven, klaagt de minister dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat nu niet in geschil is dat de echtgenoot van de vreemdeling op 5 maart 1993 is genaturaliseerd en daarmee tevens de Nederlandse nationaliteit heeft, voor de echtgenoot geen noodzaak meer bestaat om zich te beroepen op besluit nr. 1/80. De Nederlandse nationaliteit geeft hem immers het sterkst mogelijke verblijfsrecht en de sterkst mogelijke positie op de Nederlandse arbeidsmarkt. Gezien de doelstelling van besluit nr. 1/80, namelijk het versterken van de banden tussen de Gemeenschap en Turkije door middel van het stimuleren van het vrije verkeer van werknemers, kan worden geconcludeerd dat een Turkse werknemer die ook Nederlander is geworden niet meer kan worden aangemerkt als een Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behoort. Het is de vraag of het oordeel van de rechtbank kan worden gebaseerd op de door haar aangehaalde arresten van het Hof, nu die arresten zien op andere vraagstukken. Indien een Turkse onderdaan tevens de nationaliteit van de ontvangende lidstaat heeft zijn verblijfsbeëindiging of beperking van de toegang tot de arbeidsmarkt per definitie niet aan de orde, aldus de minister.

2.5.1. Het Hof heeft in het arrest en Inan het volgende voor recht verklaard:

Artikel 7 van besluit nr. 1/80 van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie, vastgesteld door de Associatieraad, die is ingesteld bij de Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, moet in die zin moet worden uitgelegd dat de gezinsleden van een tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behorende Turkse werknemer zich nog

steeds op deze bepaling kunnen beroepen wanneer die werknemer, onder behoud van de Turkse nationaliteit, de nationaliteit van de lidstaat van ontvangst heeft verkregen.

2.5.2. Gelet op hetgeen het Hof voor recht heeft verklaard, heeft de rechtbank terecht overwogen dat de motivering van het standpunt van de minister, dat de vreemdeling geen rechten kan ontleen aan artikel 7 van besluit nr. 1/80, geen stand kan houden.

De grieven falen.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- III. bepaalt dat van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel een griffierecht van € 433,00 (zegge: vierhonderddrieëndertig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. H.G. Sevenster, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

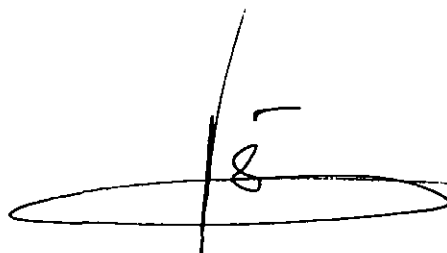
w.g. De Groot
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 juli 2012

210.

Verzonden: 23 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser